

BIBLIOTEKA
SHTETIT

SSH-1

H.63

**Udhë
dhe
njerëz**

AGIM HILA

poezi

8SH-1

H 63

AGIM HILA

UDHË DHE NJERËZ

— poezi —

12634

SHTËPIA BOTUESE «NAIM FRASHËRI»

TREGIMI I VETERANIT

Dëgjoni djem, mbi këta gurë,
dikur aq keq na ndezi,
se ishim ne të varfër shumë;
sa s'kishim gjalm për mezi.

Se kishim ne aq halle shumë,
sa arna në poture,
po nuk i ndamë nga mezi kurrë
naganta e kobure.

Se kishim shumë armiq të vjetër
që na kërkonin pjesë,
që na u derdhë tërë jetën.
si ujqër-o, për besë!

Dhe nëpër ara e sinore,
sa herë që na nganë,
i lamë në dhë të ngulur ploret
e ngjeshëm jataganë.

Oh, ç'pyet se ç'pamë me këta sy
mbi këta të sertë male,
mbi shpinë tonë çdo qeveri
harbutshe hidhte valle.

Çdo muaj zbriste në nahije
agai, taksa vilte,
bukë e misërt e fëmijëve
na dilte e s'na dilte.

Pa donte hoxha gjithë kësmetet,
i donte një më një
dhe dësmat edhe ziafetet
peshqeshet, ç'ke më të!

Pastaj prefekti ynë me pallë!
Një burrë e palo burrë.
Njëherë të na qante hallë
se pamë, o djema, kurrë.

E kishte raste që me ta
na ndizej gjaku keq.
Qëlloheshim; që mos e nga,
qëlloheshim, për drejtë.

Ndaj mbetëm malesh tërë jetën
në gërxhe duke hipur,
na griu supet pushkë e vjetër
e rrobat djersë e kripur.

Sa herë i vuri këmbën tokës
këtu ushtri e huaj,
ne plumbat ua drejtuam kokës,
i shtrimë përdhe si buaj.

Megjithëse gjunjët shpesh na dilnin
gjakosur mbi poture,
po s'donim kurrë të na mungonin
fishekët në kobure.

Se ishim ne të varfër shumë,
njeri s'na kish në pjesë,
barutin si bukën e mbanim
se s'kishim-o, për besë!

**Se kur mbaronin dhe fishekët
qëllonim ne me gurë. . .
Dëgjoni, djem, këto që them
dhe mos harroqi kurrë.**

PESHKOPIA

Midis nëntë malesh ngrihet Peshkopia
e sytë e bukur buzë Drinit lan.
dikur këtu pusinë kish hasmëria
në vrima kullash të zeza-katran.

Dikur këtu kish vetëm dushk e ferra
e toka nxinte pa u errur mirë,
të çante bagëtinë me kopera
afrohej bisha nëpër errësirë;

dikur këtu kish vetëm dy mejhane
ku mblidhej hasmëria për të vrarë,
ku mblidheshin gjermanë e italianë
të bënin plane tok me bajraktarë;

dikur këtu dibrani për lirinë
ndërronte pendën e qeve me dy tyta
dhe e kalonte maleve rininë,
duke qëlluar si sqifter në prita...

Ndaj e ngre zërin dibrani — bubullimë
e s'ngopet dot me bukuritë e fushës;
— O rrofsh Parti, Enver o djali ynë,
ta puthtë mixha çarkun tënd të pushkës!

Këtu na kini, grusht në një llogore,
ushtarë më besnikë për këto ditë
të lidhur si vëllezër dorë për dorë,
i bëjmë me këdo ne llogaritë.

Se tërë jetën zemra na kërkoi
ta pinte djersën tonë kjo tokë, si vesë,
o tërë jetën dibrani ëndërroi
për këtë drejtësi, për këtë besë!

BALADË PËR KOMISARIN BIRÇE SINEMATI

Ka dalë djali i bjeshkës në rudinë
e ndjenjat shtrin në tela çiftelie,
e ngre në këmbë tërë malësinë
kjo këngë e re, e bukur trimërie.

E zë radhit kujtimet nëpër mendje
aq ngjarje e aq data tërë fshati...
Ku je, vëlla, që tok me ne u mende,
o komisari Birçe Sinemati!

Të duam të na vish e të na thuash
për Shqipërinë e re e të pandarë,
se djemtë tanë të ndjekin ku të duash,
o komisar, aq malli na ka marrë!

Sa herë na theri plumbi përmbi shpatull,
u ngrite ti mbi llohrat e tufanet,
rrëmbeve armën varur përmbi hatull
e brite: «Burra, poshtë tek istikamet!»

Si nuk të pa njëherë djalëria
të lodhur a mërzitur nëpër shtigje.
Ç't'u bë e dashur kaq kjo malësia
dhe për një djerrinë e dy brigje.

Ku ty si flamur të mbuloi gjaku,
atje ku s'kishte ujë për të pirë,
atëherë dhembjen s'e nxinte konaku
dhe shpirti i malësorëve të mirë;

atje ku del djaloshi flokëdrudhë,
mbështetur çiftelinë te xhamadani,
e mblidhen njerëzia te kjo udhë
e të kujtojnë, o Birçe partizani!

Kjo kënga jote mori malësinë,
se malësia e varfër shumë të deshi,
ndaj e dredh zënë ky djalë mbi radinë;
— «O, ishte trimi prej Kurveleshi!...»